

Gemeenteraadsverkiezingen 8 oktober 2006
Verkiezingsprogramma VLD-Hulshout

Tijd voor een nieuw beleid.

Omdat door langdurige macht van dezelfde partij de aandacht verslapt, wil de VLD het politieke leven in Hulshout, Westmeerbeek en Houtvenne opnieuw vuur geven. Als de kiezer op 8 oktober zijn vertrouwen schenkt aan de VLD, dan zal die in de zes jaar van de volgende legislatuur in de eerste plaats werk maken van de resoluties in onderstaand programma.

De overgenomen nationale resoluties vindt U in dit document.

De specifieke programmapunten van de VLD Hulshout kan U downloaden van <http://www.vldhulshout.be/programma.htm>.

Inhoud:

1. Een verantwoord financieel beleid	3
2. Een integraal veiligheidsbeleid.....	5
3. Een ondernemende en bedrijfsvriendelijke gemeente.	7
4. Een betere dienstverlening, mede door een modern personeelsbeleid.	9
5. Mobiliteit, openbare werken en verkeersveiligheid: richtingaanwijzers om het evenwicht te herstellen.	11
6. Een gemeente waar(op) je kan bouwen en wonen in een duurzame leefomgeving.	13
7. Het OCMW als volwaardige partner in sociale dienstverlening en zorg op maat (van elke burger).....	16
8. Onderwijs in gemeentelijke of intergemeentelijke context.....	18
9. Een transparant lokaal cultuurbeleid.....	19
10. Sport voor iedereen.	20
11. Een gemeente met een open blik op de wereld	21
12. Inburgering op lokaal niveau en onthaalbeleid.....	22
13. Een ‘keineig’ lokaal jeugdbeleid.	24
14. Een lokaal seniorenbeleid.....	26

1. Een verantwoord financieel beleid

De VLD wenst een globaal fiscaal pact tussen de hogere overheid en de gemeenten en provincies. Dit pact moet zorgen voor een ondernemingsvriendelijker klimaat, voor een lagere en doorzichtiger fiscale druk op de inwoners, voor efficiëntie en voor een responsabilisering van de lokale autonomie.

Bijgevolg bundelt de VLD zijn actiepunten in een aantal resoluties:

4. Minder fiscale druk : De VLD wil de fiscale druk op burgers en ondernemingen ook op lokaal vlak terugdringen en de drang naar nieuwe vormen van lokale belastingen radicaal ontmoedigen. VLD-mandatarissen die deel uitmaken van een meerderheid op lokaal niveau engageren zich er dan ook uitdrukkelijk toe tijdens de legislatuur 2006-2012 een belastingsstop in te voeren in hun gemeente en waar mogelijk de belastingen te verlagen.

Een gemeentelijke economie wordt beter gestimuleerd door lagere belastingen dan door subsidies, premies en cheques.

30. De VLD dringt er ook op aan dat de gemeentelijke belastingen, waar nuttig, vervangen zouden worden door retributies, die dan wel kunnen gepaard gaan met sociale correcties .

31. Al de autonome gemeentebelastingen ten laste van rechtspersonen dienen vervangen te worden door één belasting.

32. Gemeenten en OCMW's moeten integraal vergoed worden voor de lokale financiële gevolgen van beleidsbeslissingen die op het Vlaamse en federale niveau worden genomen.

De VLD vraagt dat de hogere overheid de planlast voor de gemeenten en steden zo veel mogelijk vermindert en dit zeker als aandachtspunt beschouwt bij nieuwe afspraken.

33. Lokale besturen en provinciebesturen moeten aangespoord worden om aan inkomenszijde een grondige evaluatie te maken van de belastingen die zij heffen. De VLD roept lokale besturen op om belastingen die een inningskost hebben die hoger ligt dan de opbrengst ervan, belastingen die contraproductief zijn en belastingen die niet meer van deze tijd zijn, af te schaffen. Zo moeten de lokale fiscale zegels worden afgeschaft.

34. Aan uitgavenzijde vraagt de VLD dat de kostprijs van de dienstverlening wordt afgewogen t.a.v. het dienstverleningspotentieel om onberedeneerde beslissingen te vermijden. Provinciebesturen treden niet in de plaats van lokale besturen, maar leveren aanvullende diensten bij initiatieven van lokale besturen.

35. Waar het particulier initiatief een voldoende en betaalbaar aanbod biedt is er geen eigen behoefte aan overheidsinitiatief. Ook waar privé-initiatief kan worden gestimuleerd moet een regierol verkozen worden boven een actief overheidsoptreden. Steden en gemeenten kunnen ook het privé-initiatief betrekken bij de verwezenlijking van o.a. basisinfrastructuur via Publiek Private Samenwerking (PPS).

36. De VLD wil een grote overdracht van fiscale bevoegdheden naar de gemeenten. Zij zijn immers het bestuursniveau dat het dichtst bij de burger staat en zijn dus het best geplaatst om de schaarse belastingsmiddelen zuinig en efficiënt te besteden. Dit zorgt voor meer fiscale concurrentie en dus een lagere belastingsdruk. Sectorale

subsidiestromen moeten verminderen om de aldus vrijgekomen middelen te integreren in het huidige gemeentefonds. Dit zou de gemeentelijke bestedingsautonomie versterken en de administratieve lasten, die met deze sectorale subsidiestromen gepaard gaan, verminderen. Daar waar specifieke subsidiëring behouden blijft, zal de Vlaamse overheid haar subsidiestromen vereenvoudigen en uniformiseren. De hogere overheden zullen verder met de lokale besturen afspraken maken om de sectorale financiering uitsluitend resultaats- en doelgericht te oriënteren. Beleidsplannen worden enkel beoordeeld op te behalen effecten of resultaten en niet op de lokaal gekozen acties of ingezette middelen.

De VLD wenst de invoering van een transparante vergelijkingstabel voor alle gemeenten en steden waaruit het totaal van alle lokale lasten zichtbaar is voor de categorieën "Wonen, Werken en Ondernemen".

2. Een integraal veiligheidsbeleid.

Het streven naar de grootst mogelijke vrijheid - zowel op persoonlijk, op economisch als op cultureel vlak – is een alom bekend liberaal credo. Die vrijheid kan evenwel maar worden beleefd in een omgeving waarin de veiligheid voor de eigen persoon en voor zijn eigendom gewaarborgd wordt. Veiligheid is een liberaal thema.

Bijgevolg bundelt de VLD haar actiepunten voor een lokaal veiligheidsbeleid in een aantal resoluties:

14. De democratisch verkozen politieraad geeft in een kadernota gestalte aan het lokaal veiligheids- en preventiebeleid voor de komende zes jaren. Deze kadernota bevat een analyse van de bestaande toestand, bepaalt de strategische doelstellingen en zet de grote lijnen uit waarmee deze doelstellingen volgens de methodiek van de integrale veiligheidszorg zullen worden nagestreefd. De bijdrage die hieraan door de politie zal worden geleverd, wordt beschreven in het zonaal veiligheidsplan, dat de doelstellingen van deze kadernota mee moet helpen verwezenlijken. In de kadernota wordt ten minste aandacht besteed aan (1) bestrijding van criminaliteit, (2) verkeersveiligheid, (3) definiëring en aanpak van overlast en (4) rampenbeheersing.

15. De burger verlangt ernaar zich veilig te kunnen voelen. Alle factoren die onveiligheidsgevoelens kunnen veroorzaken (zoals criminaliteit) of kunnen versterken (zoals omgevingsfactoren en andere vormen van overlast), moeten daarom worden aangepakt. Die aanpak moet integraal zijn, d.w.z. niet alleen gericht op het preventief (meer toezicht) of repressief (meer opgeloste misdrijven) verhogen van de pakkans, maar ook op pro-actief ingrijpen (van bij de eerste signalen dat het begint fout te lopen) en op het actief blijven opvolgen van probleemgevallen, met als sluitstuk een lik-op-stuk-beleid, ofwel vanwege het parket, zoniet vanwege het lokaal bestuur zelf (via gemeentelijke administratieve sancties).

Het bestuur kan inzake preventie een beleid voeren waarbij door de burgers via de wijkagent voorstellen, ongemakken of klachten kunnen geformuleerd worden. Van de burger mag geen enkele tolerantie voor criminaliteit worden verlangd. Op een klacht mag nooit worden gereageerd dat het aangeklaagde misdrijf geen prioriteit is van het beleid.

De klager moet bovendien geïnformeerd worden over het gevolg dat uiteindelijk aan zijn klacht werd gegeven. Daartegenover staat dat het mede de taak van lokale overheden is om de tolerantiedrempel bij burgers te verhogen daar waar basisvrijheden onterecht als bedreigend worden ervaren.

16. De liberalen willen onveiligheid in het verkeer ook op lokaal vlak aanpakken door blijvend mee te werken aan de nodige sensibiliseringscampagnes naar alle weggebruikers toe, het investeren in veilige, toegankelijke, bereikbare en bruikbare infrastructuur, in het bijzonder afgescheiden fietspaden daar waar mogelijk en het verhogen van de pakkans bij overtredingen van de wegcode. Tevens moet de doortocht van zwaar verkeer door de stads- en gemeentelijke centra ontmoedigd worden en beperkt tot het strikt noodzakelijke.

17. Om een doeltreffend overlastbeleid te voeren moet overlast geobjectiveerd worden. De VLD wil dat iedere gemeente in haar politiereglement bepaalt welk gedrag en welke situatie zij als overlast zal beschouwen en preciseert met welke administratieve sancties en met welke politionele middelen zij zal optreden. Het lokaal politiereglement dient te worden gepubliceerd in klare en duidelijke taal, zodat de burger duidelijk weet wat zijn rechten en plichten zijn.

18. Veiligheid in het algemeen en politie in het bijzonder kost de gemeenschap veel geld.

De VLD wil Blauw meer en efficiënter op straat. Een interne deontologische code en een sterkere communicatie moeten bovendien, volgens de VLD, bijdragen tot het versterken van het vertrouwen in politie en overheid met betrekking tot veiligheid. De VLD wil administratieve taken binnen de politie maximaal aan burgerpersoneel toevertrouwen. De VLD wil bepaalde niet strikt politionele taken uitbesteden via privaatsamenwerking. De VLD wil de wijkagent herwaarderen als aanspreekpunt.

19. Veiligheid is niet alleen een taak van de politie. Iedereen heeft hier een verantwoordelijkheid. Buurtvaderprojecten en het verhogen van de betrokkenheid van de ouders kunnen de sociale controle versterken.

20. Vanuit het oogpunt van veiligheid en vanuit de fundamentele liberale basisbeginselen van de vrijheid en de gelijkwaardigheid van mannen en vrouwen, wil de VLD dat iedere gemeente als preventieve maatregel het modelreglement invoert met betrekking tot het verbod om zich niet identificeerbaar op het openbaar en het privaat domein van de overheid te vertonen. Het desbetreffende modelreglement doet uiteraard geen afbreuk aan bepaalde wettelijke en reglementaire bepalingen waarbij men in sommige gevallen verplicht is het hoofd te beschermen en waardoor het gelaat bedekt is zoals bvb. Het dragen van een valhelm door een motorrijder en het verplicht dragen van veiligheidskledij in sommige beroepen (bvb. brandweerlui, lassers). Het verbod geldt ook niet voor activiteiten met commerciële doeleinden en culturele en sportieve manifestaties die de burgemeester bepaalt, zoals bvb. carnaval, Sint-Nicolaas, Kerstman e.a.

21. Sommige veiligheidsopdrachten kunnen ook uitbesteed worden of via Publiek Private Samenwerking (PPS) worden uitgevoerd. We denken daarbij aan de inzet van privébewakingsagenten voor het voeren van toezicht in drukke winkelstraten, shoppingcentra of industrieparken. Dit alles dient te gebeuren binnen een duidelijk wettelijk kader dat voorkomt dat de privacy of andere fundamentele rechten en vrijheden worden aangetast.

De VLD wil ook de mogelijkheden van gemachtigde ambtenaren voor gemeentelijke administratieve sancties (GAS), parkeerwachters, pleinanimatoren, lijnspotters en camerabewaking aanwenden.

3. Een ondernemende en bedrijfsvriendelijke gemeente.

Het zijn ondernemers die banen scheppen. Lokale besturen en provincies hebben evenveel verantwoordelijkheid als het Vlaamse en federale niveau in het waarborgen van een goed ondernemersklimaat voor grote en kleine ondernemingen en vooral voor potentiële nieuwe ondernemers. Het lokale niveau heeft een aantal belangrijke sleutels in eigen handen.

Met de volgende resoluties wil de VLD dit gemeentelijke beleid duidelijk stellen:

63. Een snelle en vlotte afhandeling van dossiers is een essentieel punt voor gemeentebesturen in hun contacten met ondernemers. De VLD staat er dan ook op dat iedere gemeente en stad snel, veelvuldig, correct en in duidelijke taal communiceert met aanvragers over de stand van zaken en afhandeling van hun dossier.

64. De steden en gemeenten kunnen titanenwerk verrichten in het verlichten van de loodzware en kostelijke administratieve lasten voor ondernemers door te kappen in het dichte regelbos, door het principe van de unieke gegevensinzameling waardoor bedrijven in hun contacten met de gemeentendiensten (leefmilieu, stedenbouw, ...) niet telkens dezelfde informatie moeten doorgeven. Daarom kan een adviesraad lokale economie in het leven geroepen worden.

65. De lokale overheden kunnen zelf nieuw ondernemerstalent ondersteunen door bijvoorbeeld het aanmoedigen van bedrijvencentra waar jonge ondernemingen de eerste jaren een aantal gemeenschappelijke diensten zoals onthaal, secretariaat, boekhouding kunnen delen. De contacten tussen de gemeenten en de economische geïnspireerde adviesraden enerzijds en startende of kleine ondernemingen anderzijds moeten worden geoptimaliseerd.

66. Voor kleine handelszaken moeten de gemeenten een versterkend stadskernbeleid voeren om de centra niet te verwaarlozen. Doch mag dit geen afbreuk doen aan de grotere handelszaken die thuishoren in de stadsrand. De VLD pleit voor een gezonde mix van kernversterkend beleid en een beleid dat ook aan de lokale KMO's mogelijkheden biedt tot expansie en zorgt voor bijkomende tewerkstelling. De lokale overheden hebben een bijzondere verantwoordelijkheid, ten gevolge van de groei aan baanwinkels. Via een handelspandenfonds in samenwerking met privépartners kunnen ze de handelsfunctie in de kernen van steden en gemeenten versterken. Dit beleid moet helpen een snel antwoord te bieden op "kankervlekken" die dodelijk zijn voor handelaars in bloeiende winkelcentra.

Ook moeten steden en gemeenten investeren in de bereikbaarheid, aantrekkelijkheid en parkingfaciliteiten in de handelscentra.

67. Voldoende en goed bereikbare bedrijventerreinen zijn voor het behoud van de bestaande bedrijven en het aantrekken van potentiële nieuwe investeerders een conditio sine qua non. Daarvoor dienen lokale besturen en provincies in overleg met de Vlaamse overheid een permanent overzicht van de verschillende soorten bedrijventerreinen bij te houden, alsook een overzicht van de noden aan sanering, herwaardering en modernisering van de bestaande terreinen en een actieve opvolging van deze noden. Daarbij moet op regelmatige basis geëvalueerd worden of de ontsluiting en bereikbaarheid met openbaar vervoer, personen- en vrachtvervoer gegarandeerd wordt en blijft. In dit kader wil de VLD dat gemeentes en steden sterke inspanningen leveren voor het plaatsen, onderhouden en optimaliseren van bewegwijzering naar handelszaken en industrieterreinen.

68. Steden en gemeenten worden aangemoedigd om te investeren in toerisme en een integraal toerismebeleid uit te bouwen. Gelet op het economisch belang van het toerisme voor de lokale economie is samenwerking tussen toerisme en economie noodzakelijk. Voor de uittekening van een volwaardig lokaal toerismebeleid dient het lokaal bestuur tevens rekening te houden met de synergie tussen toerisme en de beleidsdomeinen die direct of indirect met toerisme verbonden zijn zoals cultuur, sport, natuur, infrastructuur, erfgoed, verkeer. Lokale besturen dienen het nut in te zien van de uitbouw van een goede recreatie, dit in het belang van haar burgers en de toerist.

69. Tot slot verwacht de VLD dat ook de lokale besturen hun inspanning blijven leveren bij het verlagen van de fiscale druk, dit zowel t.a.v. de burgers als van de ondernemingen. Gemeenten maken maximaal gebruik van de formules van koopzondagen.

70. Het behoort niet tot de gemeente toe om vastgoedprojecten bestemd voor de reguliere markt in eigen beheer te laten uitvoeren.

71. Van groot belang voor de VLD is een blijvend ondersteunend beleid van land- en tuinbouw, met aandacht voor het onderhoud en waar nodig vernieuwing van de landbouwwegen. Een degelijke afwatering hoort daar vanzelfsprekend ook bij. Op- en afritten van bedrijven moeten veilig aangepast worden teneinde een vlottere doorgang van alsmaar grotere landbouwvoertuigen en vrachtwagens te bekomen.

4. Een betere dienstverlening, mede door een modern personeelsbeleid.

Een modern personeelsbeleid mogelijk maken.

De huidige Vlaamse regelgeving betreffende het lokale en provinciale personeel voorziet te weinig ruimte voor de gemeentelijke autonomie inzake personeelsbeleid. Gemeenten, centrumsteden en grootsteden moeten allemaal functioneren binnen hetzelfde kader, wat in de praktijk tot problemen leidt. Lokaal maatwerk als principe moet voor de VLD ten allen tijde voorop staan.

De VLD wil door middel van volgende resoluties een efficiënt lokaal personeelsbeleid:

3. Het verhogen van het democratisch gehalte en de inspraak van de burger: steden en gemeenten zijn vaak het eerstelijnscontact van de burger met de overheid. Het is op dit beleidsniveau dat we echt burgers nabij kunnen besturen. Als we het vertrouwen van de burger in de overheid willen verbeteren zal het in de eerste plaats via de lokale besturen moeten gaan. Het gemeentelijk beleid moet dan ook de grootst mogelijke transparantie nastreven en de burger voldoende kansen geven om in het beleid te participeren. Lokale democratie moet men ook tussentijds kunnen beoefenen, en niet enkel om de zes jaar.

37. De VLD wil een modern en eenvormig statuut voor al het gemeentepersoneel, waarbij de ambtenaar beschermd wordt tegen politieke willekeur en met de mogelijkheid om personeelsleden die goed functioneren te belonen en zij die slecht functioneren te sanctioneren.

38. De VLD wil mandaatcontracten met daaraan gekoppelde te behalen doelstellingen voor leidinggevende ambtenaren op lokaal vlak aanmoedigen. De VLD wil een soepelere regeling invoeren op het vlak van interim-arbeid: gemeenten worden immers geregeld geconfronteerd met pieken in de werkdruk. De VLD wenst verder vormen van grensoverschrijdende inzetbaarheid van ambtenaren mogelijk te maken (tussengemeentelijke mobiliteit). Op die manier kunnen gemeenten ambtenaren "delen" (bv. ambtenaren ruimtelijke ordening) wat tevens een positief effect zal hebben op de lokale financiën.

39. De VLD wil het administratief toezicht vanuit de Vlaamse Overheid op het lokale personeelsbeleid afbouwen, omdat het voor veel wrevel en werklast zorgt bij lokale besturen. Er moet enkel nog een toetsing van de financiële haalbaarheid gebeuren.

40. De VLD wil de huidige complexe en te gedetailleerde regelgeving inzake personeelsbeleid herleiden tot een beperkt kader van standaard- en raambepalingen. Binnen dit kader hebben steden en gemeenten de vrijheid om een eigen personeelsbeleid te voeren op maat van het eigen bestuur. Competentiemanagement, evaluatie en vormingsbeleid verdienen een ernstige plaats in het lokaal personeelsbeleid.

41. Bij werving en selectie moet de meest competente kandidaat kunnen gerekruteerd worden. De VLD wil dan ook de diplomavereisten versoepelen en de mogelijkheid voorzien om rekening te houden met competenties.

Een burgervriendelijke gemeente

Moderne gemeenten en provincies moeten ernaar streven hun communicatie met de burger te optimaliseren. Dit is een tweesporenbeleid: naast het informeren van de

burger over en te betrekken bij het beleid dient de gemeente of provincie steeds te peilen naar de behoeften, ideeën en de eventuele klachten van haar inwoners. De instrumenten om de relatie met de bevolking te verbeteren en de kwaliteit van de dienstverlening en het gevoerde beleid te verhogen zijn legio: openbaarheid van bestuur, professionele communicatie (ook met gebruik van nieuwe media), klachtenbehandeling, ombudsfunctie, informatiedienst, adviesraden, inspraakprojecten, volksraadpleging, verzoekschriften, gestructureerd overleg met belangengroepen en bewonersorganisaties, ondersteuning van bewonersinitiatieven en wijk – of deelgemeentelijke groepen, klantvriendelijke openingsuren (alook eloket).

Bijgevolg bundelt de VLD zijn actiepunten in volgende resolutie:

72. De VLD wil de mensen meer greep geven op het lokaal beleid. Bij de herinrichting van straten en pleinen bepaalt het stadsbestuur de krijtlijnen waarbinnen burgers zelf invulling kunnen geven aan hun leefomgeving. Op buurt- en wijkniveau wordt via bewonersvergaderingen en wijk- en dorpsraden aan mensen inspraak verleend in de beleidsprioriteiten. Hierbij moet werk worden gemaakt van een grotere afdwingbaarheid binnen een redelijke termijn.

73. Initiatieven van onderuit worden maximaal gesteund. Volksraadplegingen, ook op buurt- en straatniveau, zorgen ervoor dat beslissingen gedragen worden door representatieve groepen. De gemeentelijke volksraadpleging is bij uitstek een middel om de mensen inspraak te geven in het bestuursniveau dat het dichtst bij hen staat. Geplande hervormingen op gemeentelijk niveau kunnen een grote invloed hebben op de dagelijkse leefwereld van de burger en op het uitzicht van de stad en de gemeente waarin hij leeft.

Er wordt dan ook voorgesteld de bestaande zeer hoge drempels te verlagen; zowel deze voor het organiseren van de volksraadpleging als deze voor de stemopname.

74. De VLD wenst dat het lokaal bestuur zich ten dienste stelt van haar burgers. Dit doet ze door toegankelijke openingstijden te voorzien voor de burgers bij de gemeentelijke diensten en door een heldere en permanente informatie naar de burgers te organiseren over haar beleid en over het aanbod van diensten vanuit de gemeente. Gemeenten moeten werk maken van een efficiënte en moderne administratie (met o.a. meer aandacht voor de mogelijkheden van een e-loket, het streven naar een één-loket systeem om administratieve overlast te bekampen en door eenvoudige administratieve procedures na te streven).

75. De bevoegdheid van administratieve vereenvoudiging wordt uitdrukkelijk aan een schepen toebedeeld. Er komt een Kafka-test voor elke nieuwe beslissing in het schepencollege en/of gemeenteraad. Op die manier worden beslissingen getoetst aan hun impact op de administratieve lasten.

5. Mobiliteit, openbare werken en verkeersveiligheid: richtingaanwijzers om het evenwicht te herstellen.

Zowel een vlotte mobiliteit als een absolute verkeersveiligheid houden rechtstreeks verband met zowel de persoonlijke levenskwaliteit van de Vlamingen als met de economische ontwikkeling van ons gewest. Kortom, er is nood aan een beleid dat zorgt én voor de leefbaarheid én voor bereikbaarheid. Algemeen kunnen we stellen dat de gemeenten als lokale wegbeheerder een sleutelrol spelen in het verkeersbeleid. De provincies dienen hier een ondersteunende rol te krijgen. Bovenop de signalisatie en inrichting van de gemeentewegen zijn de gemeenten bevoegd voor het parkeerbeleid op hun grondgebied en de lokale verkeershandhaving. Zij beschikken ook over het initiatiefrecht tot aanvullende reglementering op de wegcode. De VLD bundelt haar actiepunten over mobiliteit en verkeersveiligheid op lokaal niveau in de volgende resoluties:

42. De VLD wil een lokaal “minder-hinder”-beleid: hiervoor is meer overleg nodig tussen gemeenten met betrekking tot wegwerkzaamheden, maar ook overleg met nutsbedrijven om hun werkzaamheden aan de openbare weg te bundelen (De Lijn, Aquafin, Belgacom, Electrabel, ...). Het digitaal in kaart brengen van het openbaar domein, riolen en alle nutsleidingen in de ondergrond is noodzakelijk om bij werken veiligheid te garanderen, synergieën te bewerkstelligen en burgers en ondernemers efficiënt te informeren over de aard en de duur van de lokale wegwerkzaamheden. De gemeenten moeten werken met beloningssystemen voor aannemers die vroeger dan gepland de werf rond krijgen. Tevens moet strenger worden opgetreden bij het niet respecteren van het bestek waarin waarborgen moeten voorzien zijn over de kwaliteit van de aanleg, de maximale bereikbaarheid van handelszaken en woningen en een mobiliteitsvriendelijke fasering van de werken.

43. Daar waar winkelstraten in stads- en dorpskernen worden heraangelegd zien we een heropleving van het economisch weefsel. Er is volgens de VLD wel nood aan een efficiëntere waarborgregeling voor zelfstandigen die grote hinder ondervinden van wegwerkzaamheden.

44. De liberalen willen meer gemeentelijke autonomie in het parkeerbeleid. In dit kader moet het “stand still” principe, waarbij bovengrondse parkeerplaatsen verdwijnen wanneer er ondergrondse parkeerplaatsen bijkomen, worden afgeschaft.

45. De middelen uit het federaal verkeersveiligheidsfonds moeten lokaal, in de gemeente of regio waar ze geïnd zijn, bij voorkeur besteed worden in veilige verkeersinfrastructuur.

De VLD wil het federaal fonds volledig regionaliseren. De huidige verdeling van 37% voor Wallonië en 57% voor Vlaanderen, terwijl 83% van alle geïnde boetes uit Vlaanderen komt, is onaanvaardbaar.

46. Daar waar op lokale wegen de gemeente vaststelt dat meer dan 75% van de automobilisten hoger dan toegelaten snelheid aanhoudt, moet de gemeente de weg herinrichten door ofwel automobilisten aan te zetten tot trager rijden, ofwel een hogere snelheid veilig toe te laten. De Zone 30 in schoolomgevingen moet aangeduid worden met variabele borden zodat buiten de schooluren en tijdens de vakantieperiodes deze borden kunnen worden aangepast.

47. De VLD wil ook extra investeren in die fietspaden die vandaag ontbreken om het

netwerk aan veilige fietspaden in Vlaanderen te vervolledigen. Naast de nieuw aan te leggen fietspaden moet er meer aandacht gaan naar het in orde stellen van de huidige fietspaden. Bij de aanleg van nieuwe fiets- en voetpaden dient rekening te worden gehouden met nieuwe vormen van schone mobiliteit die het autogebruik voor korte afstanden kunnen vervangen.

48. Het openbaar vervoer moet volgens de VLD uitgaan van de vraagzijde en het rendement, zowel financieel als qua aantal gebruikers. Dit betekent voor de liberalen dat er extra moet worden ingezet op stedelijk en randstedelijk gemeenschappelijk vervoer en dat light-rail-systemen ook in Vlaamse verstedelijkte gebieden het voorstadsvervoer moeten optimaliseren. De VLD wil ook concurrentie toelaten in het lokaal gemeenschappelijk vervoer. In landelijke gebieden wil de VLD samenwerking met privé taxibedrijven aanmoedigen als rendabeler en flexibeler alternatief voor een minimum aan basismobiliteit.

49. De VLD wil een volledige liberalisering van de taxisector. Decretale en gemeentelijke beperkingen op het leveren van taxidiensten moeten fors verminderen. Geen beperking meer van het aantal taxi's, geen voorschriften meer voor merk van de wagens, geen regulering meer van de prijzen, geen verbod meer op het ophalen van passagiers buiten de omschreven zones, hoogstens nog performante veiligheidsvoorschriften. In ons land woont de bevolking uitermate verspreid en taxi's zijn dus een absolute noodzaak voor een goede mobiliteit. Taxi's kunnen bovendien bijdragen aan het verminderen van de weekendongevallen.

6. Een gemeente waar(op) je kan bouwen en wonen in een duurzame leefomgeving.

Sinds jaren wordt inzake ruimtelijke ordening op alle niveaus een langetermijnbeleid gevoerd. Ook de gemeenten zijn in deze aanpak betrokken via de opmaak van gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen en uitvoeringsplannen. Ruimtelijke ordening staat centraal in het orkestreren van het gebruik van ruimte. Ruimte is er nodig voor zowel economie, wonen als natuur. De VLD streeft naar een evenwicht tussen deze functies. Het behoud van een gezond leefmilieu is een dagelijkse uitdaging voor gemeenten en haar inwoners. Duurzame ontwikkeling is hierbij het uitgangspunt. Ook de provincies dienen in hun beleidsplannen en hun vergunningsbeleid hierbij aan te sluiten.

De VLD bundelt haar lokale actiepunten in volgende resoluties:

50. De VLD wil de grotere gemeentelijke autonomie bij het afleveren van stedenbouwkundige vergunningen realiseren en de verplichte advisering en het schorsingsrecht van het gewest beperken tot een wettelijkheidstoets. De gemeenten moeten via het één-loket-principe de spil worden van alle contacten inzake grondgebruik tussen burger en overheid. Vergunningen voor ondernemingen daarentegen lopen via de bestaande private ondernemingsloketten.

51. Bovendien wil de VLD dat de lokale besturen bij het opstellen van ruimtelijke structuurplannen aandacht besteden aan zonevremde gebouwen en daarbij oplossingen die rechtszekerheid bieden laat primeren. Van de gemeenten verwacht de VLD een proactief beleid inzake bedrijventerreinen en KMO-zones op hun grondgebied. Ze moeten ook rekening houden met het multifunctioneel gebruik van buitengebieden en daarbij vormen van beheersafspraken met eigenaars en gebruikers van buitengebieden laten voorgaan op onteigeningen en het voorkeepsrecht. Het voorkeepsrecht moet daarenboven in stedelijke gebieden worden afgeschaft. Het moet eveneens mogelijk zijn bedrijventerreinen en KMO-zones open te stellen voor tijdelijke zonevremde ontspannings- of recreatieinitiatieven als fuiven.

52. Het lokaal woonbeleid moet volgens de VLD rekening houden met de veranderingen in de samenleving zoals vergrijzing, co-ouderschap, alleenstaanden van alle leeftijden. De Vlaamse Wooncode geeft de gemeenten de mogelijkheid om lokale woonnoden aan te pakken. De lokale VLD wil deze mogelijkheid volop benutten door voldoende kavels op de markt te brengen.

53. De VLD wil ouderen en minder valide personen de stimulansen geven zo lang mogelijk in de eigen vertrouwde omgeving te blijven wonen.

54. Als alternatief voor de dure sociale woningbouw wil de VLD het aanbod aan huurwoningen vergroten, o.a. via het oprichten van een sociaal verhuurkantoor.

55. De VLD wil een kordate aanpak van huisjesmelkerij. De VLD vraagt ook investeringen in stads- en dorpsvernieuwing en bijzondere aandacht voor verloedering van het straatbeeld.

Belastingen op leefstand (huizen, gronden,...) hebben enkel zin bij manifest misbruik zoals verkrotting en stads- of dorpskankers. De VLD moet hierbij zelf het voorbeeld geven. De VLD wil wonen boven winkels aanmoedigen om winkelbuurten leefbaar en veilig te houden na sluitingstijd.

56. De VLD wil het kooprecht op de eigen sociale woning aanmoedigen. De VLD streeft naar een mix van private en sociale huisvesting. De creatie en het behoud van leefbare wijken houdt ook kleinschaligheid in i.p.v. grote woontorens, waarbij een renovatie van het bestaande patrimonium van sociale huisvestingsmaatschappijen dient te primeren op de realisatie van nieuwe projecten. De VLD pleit voor projecten met zowel huur- als koopwoningen, zowel sociale als private woningen, zowel kleine als grotere woningen. De VLD wil ook een gelijkmatig aanbod in alle gemeenten en dus een grotere spreiding realiseren. Daarnaast wenst de VLD dat de gemeente als trekker en coördinator tussen de verschillende actoren (gemeente, sociale huisvestingsmaatschappijen, OCMW) optreedt bij de uitbouw van de sociale huisvesting. Er moet een einde komen aan de wildgroei van sociale huisvestingsmaatschappijen.

57. De VLD wil in elke gemeente de bestaande groene zones behouden en waar mogelijk uitbreiden en dit in overleg met de betrokken lokale inwoners. Hierbij kan in concessie geven van natuurgebieden aan privé beheerders via beheersovereenkomsten een hanteerbaar instrument worden, waarbij ook herbebossing in aanmerking kan komen. Ook de provincies dienen een actief natuurbeleid te ontwikkelen. Een natuurbeleid dat met alle actoren op het platteland rekening houdt. Want de open ruimte is zoveel meer dan enkel de groene zones.

58. Wat afvalproblematiek betreft wenst de VLD het principe van de “vervuiler betaalt” te hanteren. Daarom moet het afvalbeleid worden gericht op voorkoming. Selectieve inzameling waarbij de zwaarste bijdrage op het restafval moet worden gelegd, moet het uitgangspunt zijn. De VLD vraagt daarnaast ook dat er geïnvesteerd zou worden in nieuwe technieken om afval te scheiden. De gemeentelijke forfaitaire afvalbelastingen dienen vervangen te worden door een heffing gebaseerd op de hoeveelheid aangeboden restafval.

Tevens moet naast sensibilisering ook krachtadig worden opgetreden tegen sluikstorten met administratieve boetes en alternatieve straffen. Maar voor de VLD is het evenzeer van belang dat een gemeente die doeltreffend aan afvalpreventie en selectie wil doen, vooral haar dienstverlening (aantal ophaalbuurten en -beurten, openingsuren containerparken) soepel zal moeten afstemmen op de noden van werkende Vlamingen en de kleine KMO's. De afvalophaling is bij uitstek een dienst die kan worden uitbesteed aan de privé-sector.

59. De gemeente dient verder werk te maken van een rationeel energiegebruik door enerzijds een voorbeeldrol te spelen en anderzijds werk te maken van een gemeentelijke premie voor renovatie- en veranderingswerken gericht op een dergelijk energiegebruik.

60. Voor de VLD is één van de prioritaire gemeentelijke opdrachten het tot een goed einde brengen van de Europese waterrichtlijn. Hiervoor is een versnelling nodig van het tempo waarmee de gemeenten hun gemeentelijke rioleringen vervolledigen of vernieuwen, voor zover dit binnen de financiële mogelijkheden van het lokale bestuur past. Het afsluiten van samenwerkingsverbanden met de beheerders van de rioleringen is hiervoor de aangewezen oplossing. Elke gemeente dient over te gaan tot een hydronautstudie waarbij planmatig wordt vastgesteld waar investeringen in riolering maximaal rendement afwerpt. De realisaties moeten hierbij afgestemd worden op de ondersteuning en maximalisering van het rendement van het bovenlokaal zuiveringsnetwerk. Om het grondwaterpeil in stand te houden dient de gemeente bij het verlenen van bouwvergunningen zoveel mogelijk het gebruik van waterdoorlatende

materialen te vereisen en dient zij zelf bij haar openbare werken het voorbeeld te geven.

61. De gemeentelijke milieudiensten moeten worden uitgebouwd zodat zij hun taak naar behoren kunnen vervullen zonder vertraging te veroorzaken bij de afhandeling van hun dossiers. Hierbij moet aandacht worden besteed aan het zo min mogelijk veroorzaken van administratieve hinder o.m. door centralisatie van de gegevensverstrekking bij één gemeentelijke dienst.

62. Daarnaast dienen de gemeentelijke administraties meer gericht te worden op een klantvriendelijk beleid waarbij het op een snelle wijze afleveren van milieuvergunningen het einddoel is. Hierbij dient meer het accent te worden gelegd op preventie in die zin dat actief samen met de indiener moet worden gezocht naar oplossingen voor mogelijke problemen alvorens de vergunningsaanvraag definitief in te dienen.

7. Het OCMW als volwaardige partner in sociale dienstverlening en zorg op maat (van elke burger).

Het belang van het OCMW in het lokaal sociaal beleid kan moeilijk overschat worden. Het OCMW wordt immers geconfronteerd met een veelheid van problematieken: verdoken armoede, laaggeschooldheid, mensen met een zwakke gezondheid, gefailleerden, mensen met een dramatische echtscheiding, mensen met schulden, jongeren in een problematische opvoedingssituatie of hulpbehoevende bejaarden. Het lokaal welzijnsbeleid staat vandaag ook tegenover nieuwe uitdagingen: de vergrijzing van de bevolking, het leven op krediet en de schuldenlast, laaggeschoolde langdurige werkloosheid, opvang asielzoekers, mogelijke uitwijzingen of integratie en last but not least de budgettaire beperkingen van de lokale overheden. Liberalen zullen telkens streven naar het aanreiken van nieuwe kansen, het ondersteunen van de zelfredzaamheid en het stimuleren van de eigen verantwoordelijkheid. Om aan deze uitdagingen tegemoet te komen en de beleidsmatige slagkracht van OCMW's en gemeenten in hun lokaal sociaal beleid te vergroten stelt de VLD de volgende resoluties voor:

76. Gemeente en OCMW voeren samen één lokaal sociaal beleid. Zij integreren zoveel mogelijk bestaande diensten en personeel en stemmen hun sociaal beleid op elkaar af. De onderlinge samenwerking tussen gemeente en OCMW kan gestimuleerd worden door de OCMW voorzitter als volwaardig lid in het college van burgemeester en schepenen op te nemen.

77. De sociale bijstand van “zwakkeren” of “tijdelijk zwakkeren” blijft een kerntaak van het OCMW binnen het lokaal sociaal beleid en moet er in hoofdzaak op gericht zijn het zelfredzaam vermogen van de cliënten te helpen ontwikkelen. Diensten als schuldbeheer en budgetbeheer moeten niet enkel probleemoplossend werken, maar ook preventief. In uitzonderlijke gevallen moet het OCMW zelfs verplicht schuldbeheer kunnen opleggen. De VLD wil de doorstroming van zoveel mogelijk OCMW-cliënteel, al dan niet in het kader van een ‘art.60-contract’, naar de reguliere arbeidsmarkt verhogen via activering en begeleiding naar een vaste tewerkstelling. Het systeem van dienstencheques kan daarbij een uitstekend middel zijn. Tevens dient er in sterkere mate een beroep gedaan te worden op de VDAB én uitzendkantoren. Samenwerkingsverbanden met interimkantoren moeten immers gepromoot worden maar beiden dienen in deze ook gewezen te worden op hun verantwoordelijkheid terzake.

78. In het kader van zijn lokaal sociaal beleid kan het OCMW vrijwilligersdiensten opzetten als aanvulling op de professionele hulpverlening of ter ontlasting van de mantelzorger. Het OCMW speelt de rol van coördinator door vraag en aanbod bij elkaar te brengen. Bovendien waakt het over de vorming van de vrijwilligers, de verzekering voor de vrijwilligers en over een correcte onkostenvergoeding.

79. Het OCMW en de gemeente rapporteren jaarlijks over hun realisaties zowel op financieel als op sociaal vlak aan de OCMW-raad en de gemeenteraad. Ze responsabiliseren hun diensten door concrete doelstellingen op te leggen die zowel voortvloeien uit wettelijke verplichtingen als beleidsbeslissingen van de OCMW-raad. De diensten worden afgerekend op het behalen van deze doelstellingen.

80. Er bestaat vandaag een enorme behoefte aan flexibele kinderopvang voor jonge actieve gezinnen. De VLD wil dat de gemeente aan alle ouders informatie verstrekt over alle mogelijke vormen van opvang (publiek en privé) in de nabijheid. De gemeente

beschikt ook over een overzicht van de beschikbare plaatsen voor opvang en kan de ouders hierover informeren. Naast het ondersteunen van het bestaande en goed uitgebouwde netwerk van opvangmogelijkheden (kinderdagverblijven, buitenschoolse opvang, ...) wil de VLD dat de gemeente daar waar mogelijk, binnen haar bevoegdheden, nieuwe privéinitiatieven voor meer flexibele kinderopvang ondersteunt en helpt uitbouwen. De keuzevrijheid van de ouders moet ten allen tijde gewaarborgd blijven.

8. Onderwijs in gemeentelijke of intergemeentelijke context.

Een aantal recente ontwikkelingen maken dat de rol van steden en gemeenten t.a.v. de scholen op hun grondgebied belangrijke veranderingen ondergaat: de invoering van scholengemeenschappen (meestal nog netgebonden); het streven naar gelijke ontwikkelingskansen voor alle kinderen; de oprichting van Lokale Overlegplatforms waar alle onderwijs - en welzijnsactoren over de netten heen met elkaar overleggen; de rol van de aanwezigheid van scholen bij de keuze die gezinnen met kinderen maken voor een woonplaats; het groeiend besef dat alle inwoners gemeentebelasting betalen, ook diegenen wiens kinderen niet in het stedelijk of gemeentelijk onderwijs schoollopen; de inspanningen van gemeenten in het ondersteunen van onderwijs en opvoeding en van het levenslang leren; de nood aan levenslang leren in een snel evoluerende 'digitale' kennismaatschappij; het multifunctioneel gebruik van school- en andere infrastructuur door derden in een gemeente. Op lokaal niveau wil de VLD inspelen op deze nieuwe uitdagingen en stelt dus de volgende resoluties voor:

81. De VLD wil dat de onderwijsrol van steden en gemeenten (en de provincies) zich in de toekomst meer situeert op de regierol, met name op het vlak van de ondersteuning van scholen. Vrijwillige samenwerking tussen onderwijsinrichters en (inter)gemeentelijke diensten, voorzieningen en instellingen en dienstverlening t.a.v. alle lerenden op het grondgebied - de zgn. 'flankerende maatregelen' inzake kinderopvang, speelpleinen, zwemlessen, opvoedingsondersteuning, toegang musea, bibliotheken, sportaccommodatie, muziek- en tekenacademie,... - dienen verder aangemoedigd te worden. Sociale maar ook culturele voordelen moeten netoverschrijdend, op het niveau van de scholen of scholengemeenschappen, worden toegekend. Dat laatste vergt een wijziging van de regelgeving inzake sociale voordelen die stamt uit het schoolpact.

82. De onderwijsrol van lokale besturen beperkt zich niet tot het leerplichtonderwijs. Het bevorderen van het levenslang leren kan eveneens een taak zijn voor steden en gemeenten.

83. Er moet meer aandacht gaan naar een goede kennis van het Nederlands. Taalbevorderingsinitiatieven moeten worden aangemoedigd en scholen moeten hiertoe extra ruimte en ondersteuning krijgen. In gemeenten waar meer dan 25% van de kinderen in het basisonderwijs niet het Nederlands als moedertaal heeft, moeten de scholen, in ruil voor het werken met een taalpaspoort of taalportfolio, extra middelen voor taalbevordering en bijscholing kunnen genereren. Een taalportfolio of -paspoort behelst een taalevaluatie en -opvolgingssysteem dat zowel de vorderingen van de individuele leerlingen als de inspanningen van de school op vlak van taalbevordering meet. Naar Brussels voorbeeld moeten ook andere steden met hoge aantallen leerlingen waarvan de moedertaal het Nederlands niet is een speciaal onderwijsvoorrangsbeleid kunnen ontwikkelen.

84. Er moet binnen het onderwijs meer aandacht gaan naar een betere regionale beroepsvoorbereiding.

9. Een transparant lokaal cultuurbeleid.

De gemeentelijke overheid moet de voorwaarden en het klimaat scheppen waaronder burgers zich op alle vlakken vrij kunnen ontplooiën. Cultuur is een venster op onze samenleving. Een liberaal cultuurbeleid creëert de voorwaarden waarbinnen iedereen zelf en met respect voor de ander op zijn/haar manier aan cultuur kan deelnemen. De permanente uitbouw van een breed, kwaliteitsvol en hoogstaand cultureel aanbod verdient dan ook de volle steun en aandacht van de lokale overheid. Niet alleen het vergroten en verbreden van cultuurparticipatie en cultuurspreiding, maar ook de mogelijkheden tot cultuurcreatie moeten daarbij een aandachtspunt zijn in het lokale cultuurbeleid. Het stedelijk cultureel leven moet de nodige slagkracht krijgen om de hele omliggende regio te bereiken en betrekken.

Bijgevolg bundelt de VLD haar actiepunten in een aantal resoluties:

85. De VLD wil een lokaal cultuurbeleid op maat van iedere gemeente. Onder meer dient rekening gehouden te worden met de relatie van cultuur t.o.v. de andere lokale bevoegdheidsdomeinen alsook bijvoorbeeld wat er lokaal voorhanden is wat betreft private initiatieven.

86. De VLD wil dat de gemeenten de voorwaarden creëren voor de uitbouw van een breed aanbod ten behoeve van meer en nieuwe publieksgroepen. Aandacht dient er tevens te zijn voor het actief participeren aan cultuur alsook voor cultuurcreatie.

87. Er is nood aan een degelijke infrastructuur en ondersteuningsmaatregelen op maat. Onder degelijke infrastructuur hoeft men niet alleen de cultuurcentra, podia, bibliotheken,... te catalogeren. Hieronder vallen ook repetitielokalen van toneelverenigingen, koren, rockbands, ateliers voor kunstenaars ... Een herbestemming/herwaardering van bijvoorbeeld leegstaande panden of voormalige parochiezalen en kerken kan evengoed een optie zijn . Ondersteuningsmaatregelen kunnen financiële maatregelen zijn, maar ook logistieke (uitleendienst zoals micro's, tentjes,...) promotionele en infrastructurele ondersteuning.

88. Voor de VLD is de uitbouw van een structurele samenwerking tussen cultuur en onderwijs cruciaal. Culturele instellingen stemmen het aanbod af op onderwijsprogramma's en onderwijsinstellingen geven aan waar en wanneer cultuur een rol in het onderwijs kan vervullen.

89. Provincies kunnen mogelijke stimulansen bieden om inzake cultuurbeleid te komen tot een betere afstemming van de verschillende lokale initiatieven op bovenlokaal niveau.

90. De VLD pleit voor de oprichting van een activiteitenloket onder toezicht van de cultuurdienst van de gemeente. Organisatoren, jong en oud, van allerhande activiteiten, gaande van een fuif tot een quiz of een tentoonstelling, kunnen hier terecht met al hun vragen en om alle nodige formaliteiten te vervullen en vergunningen aan te vragen. Bij het loket kan men eveneens een inventaris van alle beschikbare gemeente- en privé-zalen, inclusief de gegevens van de contactpersonen, opvragen.

10. Sport voor iedereen.

De VLD gaat uit van het principe dat zoveel mogelijk mensen in de best mogelijke omstandigheden aan sport moeten kunnen doen. Vertaald naar de gemeenten betekent dit dat het lokaal sportbeleid verenigingen moet stimuleren en de uitbouw van sportinfrastructuur moet ondersteunen. De gemeente heeft hierbij oog voor samenwerking en kwaliteitszorg. Vooral in dichtbevolkte steden is de nood aan infrastructuur groot en kan sport een bijzondere rol spelen in de sociale cohesie en de kansen op integratie.

De VLD stelt volgende actiepunten voor, voor een lokaal sportbeleid.

94. De gemeenten moeten samenwerkingsverbanden stimuleren tussen clubs, scholen en de gemeente én tussen clubs onderling en dit door o.m. infrastructuur ter beschikking te stellen aan clubs en andere gebruikers. De gemeenten moeten clubs in de mate van het mogelijke direct (financieel) maar vooral ook indirect (infrastructuur, terreinen) ondersteunen. Dit moet geschieden in functie van een maximale participatie en een kwaliteitsvolle werking, vooral voor hun jeugdwerking. Provincies kunnen deze initiatieven op bovenlokaal niveau ondersteunen.

95. De sportinfrastructuur moet goed onderhouden worden en tijdig gerenoveerd worden.

De VLD pleit voor samenwerkingverbanden, waarbij scholen hun sportinfrastructuur openstellen. Ook samenwerking met private instanties of met naburige gemeenten moet worden aangemoedigd.

96. De relatie tussen sport en onderwijs moet worden uitgebouwd om een sportaanbod te creëren gedurende de schoolvakanties, teneinde rondhanggedrag te verminderen.

11. Een gemeente met een open blik op de wereld

Vele Vlaamse gemeenten en steden zijn vandaag verbreederd met gemeenten en steden in het buitenland (in Europa en daar buiten). De meeste gemeenten hebben een budget voor ontwikkelingssamenwerking. Deze kleine internationale dimensie in et lokaal beleid geeft burgers een ruimere kijk op de wereld en kan bijdragen tot meer verdraagzaamheid en minder vooringenomenheid in een samenleving die nationaal en internationaal gekenmerkt wordt door toenemende diversiteit. De VLD wil deze vorm van gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking actief steunen, maar de VLD wil dit ook liberaler invullen, en stelt daarom de volgende resoluties voor:

91. De VLD vraagt dat de lokale besturen een genereuze ingesteldheid aan de dag leggen t.a.v. de derde wereld en de voorziene convenanten met de Vlaamse overheid m.b.t. gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking trachten af te sluiten. Tevens moet het afsluiten van economische handelsverdragen tussen de steden worden aangemoedigd.

92. De VLD wenst bij de invulling van die gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking, via de zogenaamde stedenbanden, ook haar liberale visie door te trekken. De VLD pleit voor ondersteuning van democratisering aan de basis, voor ondersteuning van het vrije initiatief, ondernemerschap en "development by trade" op lokaal vlak. De VLD wil dat er naast de belangrijke aandacht voor onderwijs, gezondheid, voedselzekerheid in lokale samenwerkingsprojecten, ook meer aandacht gaat naar plaatselijke projecten met als doel de uitbouw van goede economische infrastructuur en uitwisseling van knowhow voor het opzetten van betrouwbare administraties.

93. In haar opdracht om de burgers te sensibiliseren over het belang van de noord-zuid samenwerking moet de gemeente, volgens de VLD, ook deze meer liberale, maar onmisbare bouwstenen voor ontwikkelingsamenwerking, aan bod laten komen.

12. Inburgering op lokaal niveau en onthaalbeleid.

Wie vrijheid zegt, zegt diversiteit. Ruimte voor verschil. In een vrije samenleving, in een groeiend Europa en een globaliserende wereld met steeds meer mobiliteit neemt de diversiteit onstuitbaar toe. Dit proces is niet zonder problemen en vraagt flexibiliteit van elkaar. De VLD wil een samenleving waarbij iedereen actief participeert, kansen krijgt om zich te emanciperen, en dat in een maatschappij die stoelt op respect voor de rechten, vrijheden en waarden die aan een moderne, liberale en democratische samenleving ten grondslag liggen (respect voor de democratische rechtsprincipes, recht op vrije meningsuiting, gelijkwaardigheid van alle burgers, scheiding tussen religie en staat). De VLD kiest daarbij resoluut voor een samenleving waar de individuele vrijheid centraal staat. Daarom wijst ze de strategie van de assimilatie af, omdat het opdringen van rolmodellen de diversiteit en dus de vrijheid doodt. Ze wijst om duidelijke reden een samenleving af waar mensen in cultureel-etnische groepen naast elkaar leven, want zo worden mensen opgesloten in hun getto.

Een belangrijke schakel in het inburgeringsbeleid zijn de steden. De VLD bundelt daarom een aantal lokale actiepunten m.b.t. inburgeringsbeleid in de volgende resoluties:

22. Voor liberalen moet er wederzijds respect zijn voor godsdienstvrijheid, voor verschil in cultuur. Voor liberalen is iedere cultuur, religie en haar waarden en bepalingen in een liberaal-democratische samenleving ondergeschikt aan de wet en aan individuele rechten, plichten en kansen. De VLD gelooft niet in een doelgroepenbeleid, wel in de ontplooiing van elk individu. Dit is dan ook voor de VLD het uitgangspunt voor een inburgeringsbeleid.

23. Iedere gemeente zorgt ervoor dat haar inburgeringsinitiatieven toegankelijk zijn via één loket waar zowel het onthaal van de nieuwkomers als de inburgeringsinitiatieven voor "oudkomers", als het aanbod aan cursussen Nederlands als Tweede Taal (NT2) als de begeleiding naar de arbeidsmarkt geïntegreerd zijn.

24. De VLD zal, op het vlak van integratie en omgaan met diversiteit, elke gelegenheid aangrijpen om te wijzen op die individuele en collectieve verantwoordelijkheid van de overheid (met op kop de lokale besturen), de sociale partners (werkgevers- en werknemersorganisaties), het verenigingsleven, de media alsook van alle Vlamingen (of die nu "oud" of "nieuw" zijn)! Van overheidswege zullen, ook lokaal, de nodige inspanningen dienen geleverd te worden om een voorbeeldfunctie te vervullen op het vlak van de arbeidsparticipatie van alle burgers. De VLD kiest resoluut voor het beste personeel op de juiste functie.

25. Het verenigingsleven speelt voor de VLD een belangrijke rol bij de integratie, participatie en emancipatie van individuen uit minderheidsgroepen. Verenigingen die deze emancipatiegedachte in de praktijk brengen verdienen volgens de VLD alle steun. De subsidies aan zelforganisaties die segregatie aanmoedigen en bijdragen tot het op zichzelf terugplooiën van mensen in hun eigen culturele gemeenschap dienen daarentegen stopgezet te worden.

26. Voor de VLD moet ook op lokaal niveau creatief gewerkt worden aan een gezonde mix waarin de diversiteit van de bevolking wordt weerspiegeld in het onderwijs, in de sociale huisvesting, in het culturele leven en in het verenigingsleven ... , kortom in de hele samenleving. Dit is een absolute voorwaarde om het wij-zij-denken te doorbreken en zo een nieuwe gemeenschappelijke lokale identiteit uit te bouwen. Maar om die

doelstelling te bereiken, mogen geen vormen van quota of positieve discriminatie worden toegepast.

27. De VLD eist een correcte uitvoering van het spreidingsplan van asielzoekers waarbij de uitkering afhankelijk wordt van de effectieve woonplaats. Alle gemeenten, niet enkel de steden, moeten hierbij hun verantwoordelijkheid opnemen. Gemeentelijke acties kunnen bijdragen tot de opsporing van mensen zonder geldige verblijfsvergunning. Illegalen verblijven immers onwettig op het Belgisch grondgebied en komen veelal terecht in een spiraal van uitbuiting en ontbering.

28. De wet op de gezinshereniging heeft tot gevolg dat eerste generatiemigranten blijven toekomen. Huwelijken worden nog te veel gesloten met "opgedrongen" partners. Ook worden bejaarde ouders naar hier gehaald in het kader van gezinshereniging en veelal aan hun lot overgelaten. De VLD dringt er bij de federale overheid op aan dat de Europese richtlijn i.v.m. de gezinshereniging onmiddellijk en onverkort wordt geïmplementeerd in onze wetgeving.

29. De VLD dringt er bij de federale regering op aan dat de leefloonwet dringend wordt geëvalueerd en waar nodig bijgeschaafd. Het kan voor de VLD niet dat gezinnen die leven van een leefloon méér verdienen dan de hardwerkende Vlaming.

13. Een ‘keineig’ lokaal jeugdbeleid.

Investeren in de jeugd is investeren in diegenen die zullen bepalen welke richting onze samenleving zal uitgaan en is dus investeren in de toekomst. Het liberaal lokaal jeugdbeleid vertrekt alvast niet vanuit de veeleer pessimistische geluiden omtrent de “jeugd van tegenwoordig” en hun passieve vrijetijdsbeleving. Maar we vertrekken vanuit hun creativiteit en hun recht op participatie en ontplooiing. Wetenschappelijk onderzoek in Vlaanderen wijst uit dat jeugdbewegingen opnieuw in de lift zitten en dat sport naast optrekken met vrienden de belangrijkste ontspanningsactiviteit is buitenshuis. Niettemin kan het in het geval van de sport- en cultuurbeleving nog stukken beter. Stimuleren is dus de liberale boodschap!

De VLD stelt daarom volgende resoluties voor:

97. De VLD wil de jeugd stimuleren om zelf initiatieven te nemen. De rol van steden en gemeenten hierin is in de eerste plaats het bestaande en nieuwe aanbod te coördineren, stimuleren, ondersteunen en communiceren.

98. Een jeugddienst is een belangrijk aanspreekpunt voor adequate, praktische en up-to-date informatie over o.m. regelgeving en het reeds bestaande aanbod. De jeugddienst doet dan ook dienst als een gemeentelijk uniek fuifloket waar jongeren terecht kunnen met al hun praktische vragen bij de organisatie van hun fuif. Niet elke gemeente heeft een jeugddienst. Daar waar de schaal van de gemeente dit niet toelaat pleit de VLD voor samenwerking met de naburige gemeenten.

99. De jeugd is geen homogene groep. Het gemeentelijke jeugdbeleid moet daarom vooral inspelen op de uiteenlopende vragen en behoeften van de jongeren: repetitieruimtes voor jonge bands, een jeugdhuis of fuifaciliteiten, sportinfrastructuur, speelpleinen, logistieke ondersteuning voor jeugdverenigingen, ...

100. Een goed jeugdbeleid moet inspelen op de vraag en op de nieuwe trends, evoluties en verzuchtingen van de jongeren. Ook in de communicatie met de jeugd op lokaal vlak moeten de nieuwe technische mogelijkheden benut worden. Zo kan de gemeentelijke jeugddienst, na vrijwillige inschrijving van de jongere, GSM-nummers (SMS) en e-mail adressen gebruiken om jongerenactiviteiten bekend te maken, eventueel tegen betaling.

101. Het is niet omdat jongeren niet stemgerechtigd zijn dat er met hen geen rekening dient gehouden te worden. Het volstaat immers al lang niet meer om pro forma een jeugdgemeenteraad samen te stellen opdat de schijn van het tegendeel kan hooggehouden worden. De VLD pleit voor actieve vormen van informatie en participatie van jongeren over en in het beleid. De VLD is voorstander van gemeentelijk stemrecht op 16 jaar. Om jongeren hiervoor te sensibiliseren, kan de jeugddienst van de gemeente – al dan niet via de scholen – een cursus “burgerschap” samenstellen voor alle vijftienjarigen. De VLD is ook voorstander van “studentenstemrecht”: studenten moeten indien zij dat aanvragen kunnen stemmen op hun kotadres in de stad waar ze studeren.

102. De gemeente heeft ook waar mogelijk een bemiddelende rol om verdraagzaamheid te stimuleren tussen generaties en mogelijke overlast als voedingsbodemp voor spanningen tegen te gaan.

103. De VLD pleit lokaal voor een efficiënter gebruik van de beschikbare sport-, culturen schoolinfrastructuur voor jongeren. Op bovenlokaal niveau kan de provincie hier stimulansen aanreiken.

104. De VLD wil een goede inplanting van bvb. speelbossen en -straten en voldoende goed onderhouden en veilige speelruimtes. De VLD vraagt ook een blijvende inspanning inzake toegankelijke ICT- en lokale uitgaansmogelijkheden (jeugdhuizen en fuifzalen) en voldoende aanplakplaatsen voor jeugdinitiatieven.

105. Alle gemeentebesturen waar VLD deelneemt aan het bestuur verbinden zich ertoe geen algemeen gemeentelijk sluitingsuur voor uitganggelegenheden in te voeren als zij daartoe in de toekomst bevoegdheden voor zouden krijgen.

14. Een lokaal seniorenbeleid.

De vergrijzing staat voor de deur. De groep 60-plussers groeit van 1.371.824 senioren in 2004 tot 2.081.318 senioren in 2050. Hoewel heel wat senioren nog vele jaren zeer actief blijven (soms professioneel, maar in ieder geval sociaal, cultureel ...) stelt dit gemeenten en OCMW's voor grote uitdagingen zowel in het betrekken van de senioren bij het beleid als in het verstrekken van de nodige zorg en omkadering daar waar het privé-aanbod niet toereikend is en/of niet betaalbaar.

De gemeente en het OCMW zijn de besturen die het dichtst bij de mensen staan. Zij worden dus het eerst geconfronteerd met de concrete behoeften en noden van deze mensen. De hogere overheid heeft de verantwoordelijkheid om voldoende middelen ter beschikking te stellen om de zorg betaalbaar te maken, maar het is de taak van het lokaal sociaal beleid om deze zorg binnen het bereik van de senior te brengen. Senioren zijn vandaag de mantelzorgers bij uitstek. De VLD wil OCMW's ertoe aanzetten ook senioren als vrijwilligers aan te spreken om zich in te zetten voor zowel andere senioren, maar evenzeer om deel te nemen als vrijwilliger in andere sectoren zoals cultuur.

106. De lokale overheden moeten zich voorbereiden op de vergrijzing. Daarom vraagt de VLD een maximale samenwerking tussen de bestaande initiatieven van dienstverlening. De VLD wil OCMW's daarom alle wettelijke mogelijkheden geven om samen te werken met andere initiatiefnemers, diensten op te richten en af te schaffen in functie van behoeften van haar bevolking. De VLD wil de geografische beperkingen voortvloeiend uit het zorgdecreet opheffen.

107. Het OCMW moet het langer thuis blijven wonen van bejaarden pro-actief stimuleren.

De senioren kunnen beroep doen op een seniorenconsulent die een inventaris opmaakt van de noden en de senior in contact kan brengen met de nodige dienstverlening en zorg. Hij brengt hen tevens op de hoogte van het aanbod van het verenigingsleven. De installatie van een gebruiksvriendelijk oproepsysteem bij bejaarden thuis is een echte basisuitrusting.

Het verblijf in eigen huis kan mogelijk worden gestimuleerd door tussen te komen in de kostprijs van de aanpassing van de woning.

108. De lokale overheden betrekken de senioren bij het beleid. Dit kan via seniorenraden, maar gemeenten en OCMW's moeten ook de kans krijgen om deze inspraak langs andere kanalen te organiseren.

109. De VLD wil lokale overheden aanzetten om de kwaliteiten van senioren aan te boren in het kader van het vrijwilligerswerk.

110. De VLD dringt er bij de federale regering en de Vlaamse regering op aan dat de grootst mogelijke flexibiliteit mogelijk is bij de uitbouw van woon- en zorgcentra al dan niet in een PPS. De VLD wil op deze manier de nodige buffers voorzien om ook in de toekomst kwalitatieve seniorenzorg aan te bieden.